

Sygn. akt V CZ 82/12

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Maria Szulc (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa P. I. S.A. w T. przeciwko L. R.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 30 stycznia 2013 r.,

zażalenia strony powodowej na postanowienie o kosztach procesu zawarte
w punkcie 2 wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 23 marca 2012 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 2436,50 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 6 pkt 6 i § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

W zażaleniu na to postanowienie powódka zarzuciła naruszenie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. oraz art. 99 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 6 i § 12 ust. 1 pkt 1 przywołanego wyżej rozporządzenia przez ich błędne zastosowanie oraz art. 328 § 2 k.p.c. przez niewskazanie okoliczności, które miały wpływ na zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego na rzecz pozwanej. Wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie na rzecz pozwanej z tego tytułu kwoty 1.800 zł oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Paragrafy drugi i trzeci tego przepisu precyzują pojęcie niezbędnych kosztów procesu uzależniając ich zakres od tego, czy strona występuje w procesie osobiście, czy jest reprezentowana przez adwokata. W tym drugim wypadku koszty niezbędne (i celowe) stanowi wynagrodzenie, ograniczone do stawek określonych w odrębnych przepisach, wydatki jednego adwokata, koszty sądowe i koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Wobec treści § 2 przyznającego wprost stronie występującej osobiście prawo zaliczenia kosztów przejazdu do sądu do niezbędnych kosztów procesu, istniały rozbieżności w orzecznictwie odnośnie do zagadnienia, czy koszty przejazdu adwokata mieszczą się w pojęciu „wydatki” zawartym w § 3 omawianego przepisu. W aktualnym orzecznictwie Sądu Najwyższego przeważa stanowisko, które podziela Sąd Najwyższy w niniejszym składzie, że strona przegrywająca sprawę jest obowiązana zwrócić przeciwnikowi zastępowanemu przez pełnomocnika będącego adwokatem koszty jego przejazdu do sądu, jeżeli w okolicznościach sprawy były one niezbędne do celowego

dochodzenia praw i celowej obrony (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 lipca 2012, III CZP 33/12, Biul. SN 2012/7/8, G.Prawna 2012/143/7). Skarżący kwestionuje postanowienie Sądu w części dotyczącej zasądzonych kosztów przejazdu i aczkolwiek ma rację, że Sąd Okręgowy nie odniósł się w uzasadnieniu postanowienia do tej części rozstrzygnięcia, to uchybienie to nie ma wpływu na ocenę zasadności zażalenia. Na rozprawie przed Sądem Okręgowym była rozpoznawana apelacja powódki i stawiennictwo przed tym Sądem pełnomocnika pozwanej było uzasadnione z punktu widzenia obrony jej praw. Skoro zaś przed Sądem odwoławczym i w zażaleniu nie została zakwestionowana wysokość kosztów dojazdu pełnomocnika z B. do G., prawidłowość rozstrzygnięcia w tym zakresie nie budzi wątpliwości.

Wobec bezzasadności zarzutów podniesionych w zażaleniu orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.